

عنوان مقاله:

اولویت بندی اقدامات مدیریت زیست محیطی سیلاب با رویکرد ریسک در شهرهای ساحلی غرب مازندران

محل انتشار:

سومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

جعفر نوری - استاد گروه مدیریت محیط زیست، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران

نبی اله منصوری - دانشیار گروه مدیریت محیط زیست، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران

علی کیلاشکی - دانشیار واحد نوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی نوشهر، ایران

علیرضا صادقی پویا - دانشجوی Ph.D

خلاصه مقاله:

پدیده سیلاب در تعاملی دوسویه با بشر اغلب تشدید شده و موجب خسارات فراوان می گردد. ایران نیز از این قاعده مستثنی نبوده و آمار حاکی از کاهش دوره بازگشت و افزایش شدت پیامدها می باشد. طبق گزارش وزارت کشور، 70 درصد از اعتبارات جبران خسارت ها در استان مازندران، مربوط به سیل است. مدیریت زیست محیطی سیلاب با رویکرد ریسک، توأم به دو موضوع خطر بروز سیل و ریسک آن می پردازد و هم زمان به دنبال کاهش احتمال وقوع سیل، کاهش آسیب پذیری شهر و جمعیت در معرض خطر و کاهش شدت پیامدها می باشد. در این مقاله با گردآوری اطلاعات و نظرسنجی از کارشناسان، علل اصلی بروز سیل و شدت پیامدهای آن شناسایی شد و با استفاده از روش های تصمیم گیری چندمعیاره، اقدامات کاهش ریسک سیل رتبه بندی گردید. نتایج نشان داد تغییر کاربری زمین، تبدیل سطح وسیعی از جنگل و کشتزارها به شهر و شهرک، و بهره برداری های نادرست از جنگل از دلایل اصلی کاهش دوره تناوب و افزایش شدت سیل در مازندران، همچنین توسعه نامناسب شهری، برداشت شن و ماسه از رودخانه ها و تراکم زیاد جمعیت در نوار کم عرض ساحلی موجب افزایش خسارات و ریسک سیلاب در غرب استان است. همچنین مهم ترین اقدامات کاهش ریسک سیلاب در شهرهای ساحلی غرب مازندران به ترتیب اولویت عبارت از اصلاح، حفاظت، لایروبی و بازگشایی مسیر رودخانه ها، بروزرسانی طرح تفصیلی شهرها با توجه به مطالعات پهنه بندی سیلاب، تجدید نظر در طرح های بهره برداری از جنگل و ایجاد سیستم هشدار سیل می باشد.

کلمات کلیدی:

سیل، آسیب پذیری، پیامد، ریسک، مازندران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239849>

